

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 34.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două-ori 24 fl., — de trei-ori 30 fl.
rëndul cu litere armoniz.

Nr. 12008 Pres.

IOAN

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe din Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Inbitului cer și popor din arhidieceza noastră transilvană: dar și îndurare de la Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos!

„Iată vestea bună bucurie mare, că s'a născut o nouă astăzi mântuitoriu, carele este Christos Domnul!”.

Lucea 2, 10, 11.

Cu aceste cuvinte fericite a vestit îngerul din ceriu păstorilor din jurul orașului Vifleem nașterea Domnului nostru Iisus Christos, a cărei amintire o sărbătorim și noi astăzi, precum o sărbătorim și ceilalți creștini de pe fața pământului.

Se împlinesc 1905 ani de când îngerul Domnului a rostit acele cuvinte de bucurie, cu timp destul de lung, pentru a se fi șters bucuria din amintirea oamenilor, dar' ea nu numai nu s'a șters, și nici nu s'a micșorat, precum se micșorază și se șterg alte bucurii, în cursul timpului; ci încă tot mai mult s'a mărit și s'a lătit, în cât dintr'un jur mic și restrâns, cum era și al Vifleemului, s'a lătit peste întreaga fața pământului.

Nu s'a micșorat și nu s'a șters acea bucurie mare, iubitorilor, și nici se va șterge până va exista lumea și creștinătatea, pentru-că ea a fost bucurie omenescă și trecătoare, cum sunt și oamenii, ei a fost dumnezeiască și vecinică, precum este și Dumnezeu; nu s'a șters, pentru-că pruncul cel atunci născut în Vifleem a fost Mesia, a fost mântuitorul cel promis de Dumnezeu strămoșilor noștri cu mii de ani mai înainte; a fost Fiul lui Dumnezeu trimis din ceriu, cu sublima solie sau misiune de a mântui pe oameni de osânda păcatului, și de a-i ridica din starea cea tristă și durerăasă earăși la starea fericirii cei dintâi.

Precum că pruncul cel născut atunci în Vifleem a fost în adevăr Fiul lui Dumnezeu, „carele pentru noi oamenii și a noastră mântuire s'a pogorât din ceriu”, ne-au dovedit acesta — între multe altele, — și prevestirile prorocilor, cu sute și mii de ani mai înainte. Astfel profetul Isaia, cu 700 de ani mai înainte, a prorocit nașterea lui, scriind: „Iată o fecioră va lua în pântece și va naște fiu și se va chema Emanuel, adică, cu noi Dumnezeu”; ear' prorocul Mibea, prevăzând că nașterea sa va întâmpla în Vifleem, a prorocit: „Și tu Vifleeme cu nimica nu ești mai mic, căci din tine va ieși mântuitorul”.

Dar' cea mai mare dovadă despre Dumnezeirea Domnului nostru Iisus Christos a fost viața Lui cea sfântă și fără de păcat, apoi minunile Lui cele mari, între cari și vindicarea ologilor și orbilor din naștere, învierea morților, și alte asemenea, și mai pre sus de toate, învierea sa din morți. Tot atâtea ucenici mari și minunate, pe cari cu puterea omenescă nu le-a putut face,

ci numai cu puterea dumnezeirii sale.

Când prea bunul Dumnezeu, întru nemărginita sa înțelepciune, a surprins lumea cu evenimentul cel mare și minunat al nașterii Domnului, eveniment ca și care altul nu s'a mai întâmplat, de când există lumea: mare a trebuit să fie și cauza, pentru care adâncă înțelepciune dumnezeiască a produs acel mare și minunat eveniment.

Și într'adevăr mare și însemnată a și fost aceea cauză. A fost mântuirea neamului omenesc din osânda ce-și atrase asupra-și prin păcat, căci păcatul atât de tare întunecase mințea omului, în cât el nu mai cunoștea pe adevăratul Dumnezeu, făcătorul său, și în loc de a se închina lui Dumnezeu, se închina la idoli, chipuri cioplite, la soare și stele, la alte făpturi neînsușite, depărtându-se de Dumnezeu și prin El și de binele și fericirea pentru care l-a făcut Dumnezeu. De unde apoi — între multe alte rele, — a urmat și decăderea omului în cea măsură, încât cei tari dispuneau, după voie, și de viața celor slabi, precum dispuse și Impăratul Irod tăierea tuturor pruncilor până la doi ani, din împărăția sa, în număr de 14 mii, crezând că între aceia va fi și pruncul Iisus. Astfel dar omul, din cea mai aleasă făptură a lui Dumnezeu, ajunsese cea mai nefericită ființă, înstrăinat și de binele și fericirea sa.

După un timp și greu timp de asemenea stare tristă și durerăasă, „când a sosit plinirea vremii”, prea bunul Dumnezeu trimise în lume pe unul născut Fiul său, Domnul nostru Iisus Christos, să invite pe oameni cunoștința adevăratului Dumnezeu, să-i mântuie de robia păcatului, apoi să-i ridice iarăși la starea fericirii cei dintâi, să-i ridice din starea de robi, precum erau mai înainte, la starea de fii și moștenitori ai dărilor dumnezeiești, precum ne spune și sfântul Apostol Pavel prin cuvintele: „de acum nu mai sunteți robi, ci fii și moștenitori ai lui Dumnezeu prin Christos” 4, 4.

De aceea Domnul, după venirea sa din ceriu pe pământ, mai întâi a învățat pe oameni cunoștința adevăratului Dumnezeu, precum ne spune și tropaiul acestor sărbători prin cuvintele: „Nașterea ta Christose Dumnezeul nostru a răsărit lumii lumina cunoștinții, că întru dânsa ceice slujau stelarilor, de la stea sau învățat să se închine fie sôrelui dreptății”, a învățat pe oameni, că ei sunt făptura cea mai aleasă a lui Dumnezeu, făcuți după chipul și asemănarea Lui, spre bine și fericire; că pentru ei a făcut Dumnezeu lumea aceasta, cu toate bunurile ei să o stăpânescă, precum însuși Dumnezeu zise la facere: „creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”, totodată arătându-le însă, că ei numai așa vor pute ajunge acea stăpânire, și prin aceea binele și fericirea, pentru care i-a făcut Dumnezeu, dacă se vor feri de păcat, și se vor lumina cu lumina cunoștinții de Dumnezeu, desăvârșindu-se tot mai mult, după zisa sfintei evanghelii: „fiți desăvârșiți precum este și Tatăl vostru cel din ceriu”, — ear'

după toate aceste și alte asemenea învățături, Domnul a mai și mântuit pe oameni de osânda păcatului prin morțea sa cea înfricoșată pe cruce, și prin mărita sa înviere din morți.

Iată dar', iubitorilor, în puține cuvinte, cauza mării bucurii vestite de înger, iată pentru ce nu s'a micșorat și nu s'a șters și nu se va șterge în veci bucuria de nașterea Domnului, iată pentru ce amintirea nașterii Domnului este de așa mare bucurie la tot neamul creștinesc, la bogăți și săraci fără osebite, iată pentru ce ne-am întrunit acum și noi, ca și alți creștini, în număr așa mare, în casa Domnului, să ne bucurăm Domnului și să-i și mulțămim pentru neprețuitele sale binefaceri spre noi.

Dacă vom cerceta: ce a putut îndemna pe bunul Dumnezeu la așa mare îndurare spre neamul omenesc, nu vom afla alt motiv, de cât dragostea sa cea nemărginită spre oameni, precum ne spune acesta și sfânta scriptură prin următoarele cuvinte: „așa a iubit Dumnezeu lumea, în cât și pe unul născut Fiul seu l-a dat pentru dânsa”.

Numai din aceea mare dragoste spre oameni a făcut Dumnezeu lumea, căci n'avea lipsă de ea, din dragoste a făcut pe oameni; din dragoste a trimis în lume pe unul născut Fiul său, să întorcă pe oameni de la răătăcirea în care se aflau. Și sfinții apostoli, ai Domnului, tot numai din dragoste cătră Dumnezeu și cătră oameni și-au lăsat casele și averile, pe părinți și pe frați, ca să urmeze Domnului. Dragostea a îndemnat și îndemna și astăzi pe oameni la fapte bune și folositoare. Din dragoste s'au clădit și se clădesc bisericile și sfințele locașuri, apoi școlile, spitalele, adăpostirile de bolnavi și de săraci, din dragoste se întemeiază fondurile și fundațiunile în folosul oamenilor. Cu un cuvânt tot ceea ce este măreț și folositor, este purces din dragoste. De aceea, și sfântul apostol Pavel vorbind despre dragoste, zice: „De așa grăd în limbi îngerești, de așa avea prorocie, de așa ști toate tainele, de așa avea toată știința și toată credința, cât să mur și sămurfi, de așa împărși toată averia mea săracilor, și chiar de mi-aș da trupul meu să-l ard, iară dragoste nu am, nimica nu sunt”. De unde învederăm, că ori cât de înțelept, de vădit și de avut ar fi cineva, dacă n'are dragoste în sufletul său, nu este folositor nici lui și nici altora, prin urmare nici plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Ce bine și ce ferice ar fi oamenii, dacă ar înțelege acesta și ar cultiva tot un mult dragoste creștinescă; Cât de folositori ar fi și lor și societății și cât de plăcuți și lui Dumnezeu și oamenilor, cum ar avea tot mai mare mulțămire și plăcere de viață; cum n'ar fi între ei atâtea pricini, prigouri, atâtea judecăți și procese, care sărăcesc și ruineză pe mulți; cum atunci n'ar fi lipsă nici de căția dregători și slujbași, și așa n'ar fi nici atâtea dări; cum s'ar bucura atunci oamenii unii de alții, cum s'ar ajuta unii pe alții, în neajuns le lor, și cum ar domni

atunci și pe pământ împărăția lui Dumnezeu cea din ceriu, pe care o cerem în rugăciunea noastră cea de toate zilele prin cuvintele: „să vină împărăția ta, și să fie voia ta, precum în ceriu, așa și pe pământ”.

Dacă însă durere, nu este așa, dacă sunt atâtea neînțelegeri și prigoniri între oameni, cauza este nu numai că lipsește dragostea creștinescă din sufletul multora, dar' și că în locul ei s'a incubat ura, dușmănia și răsbunarea, cari ruineză tot ce e bun și folositor, cari ruineză și nefericesc familii, societăți, ba chiar și popor, precum ne spune și sfânta scriptură, prin cuvintele: „tota casa și cetatea, ce se împărechază între sine, nu poate sta”. Din ură și dușmănie se nasc certele și prigonirile, bătăile și uciderea, și o mulțime de alte rele și păcate.

Acea ură și dușmănie se ivește, adeseori fără de cauză, și acolo, unde ar trebui să fie mai multă dragoste. Se ivește și între bărbat și soție, și între prieteni, între frați și chiar și între fii și părinți. Alteori se arată numai din invidie, pentru că unul e mai văzut ori mai cu stare de cât altul. Și apoi, durere, se mai ivește aceea ură chiar și la alegerile în comitetele și epitropiile parohiale, unde ar fi să domnească dragostea în măsură și mai mare.

Un rău foarte mare acesta, iubitorilor, ce — între altele — trage după sine și înstrăinarea onora de la biserică, și de multeori a unora dintre aceia, cari ar fi în stare a ajutama biserica mai mult de cât alții. Un rău mare, mai ales când se naște din alegerile în corporațiunile bisericesti, căci cei ce l'provocă uită că strică biserica, uită ceea ce zice sfântul Apostol: „cât cine strică casa lui Dumnezeu, strica-va și Dumnezeu pre acela”.

Este deci datorința tuturor oamenilor de bine, și mai ales a preoților și fruntașilor noștri, a lucra din toate puterile la stărpirea acelu mare rău, ori unde s'ar arăta, ceea ce se poate face dacă se vor delătura cauzele, cari l'ar produce.

Acel rău se poate delătura și acolo, unde ar proveni din alegeri în corporațiunile noastre bisericesti, dacă preoții și fruntașii vor stărui ca și la acelea, mai presus de toate să domnească dragostea, care pretinde ca să se considere dorința tuturor membrilor bisericești, împlinindu-se și dreptele cereri ale celor mai puțini, de a se alege și dintre ei, după putință, în corporațiunile bisericesti.

Urmând așa, ceice vor conlucra la stărpirea acelu rău își vor împlini o sfântă datorință, devenind făcători de pace și chemându-se fiii lui Dumnezeu. Urmând așa se vor delătura dintre noi toate neînțelegerile, și atunci toate trebile noastre vor merge mai bine.

Am aflat de lipsă și la această ocaziune a vă aminti acestea, iubitorilor, pentru că poate la nici un popor, din patrie, nu se arată acel rău în așa mare măsură, ca și la noi. De aceea nici nu putem înainta și noi, ca alții, căci acel rău zădărnicește orice nizuință spre înaintare.

Deci aducându-vă aminte, că și

Domnul nostru Iisus Christos, numai din dragoste a venit din ceriu pe pământ, „pentru noi și a noastră mântuire“, și că tot numai din dragoste a iertat pe cei ce l-au restignit, zicând: „iartă-le lor părinte că nu știu ce fac“, aducându-și aminte și cuvintele sfintei evanghelii: „de nu veți ierta omenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru cel din ceriu nu va ierta vouă greșalele văstre“; apoi cuvintele din rugăciunea „Tatăl nostru“: „și ne iartă nouă, Domne, greșalele noastre, precum iertăm și noi greșărilor noștri“. Vă sfătuesc părintește, să iertați și voi unii altora greșalele, alungând și umbra de ură, și dușmănie din sufletul vostru și să cultivați tot mai mult dragostea creștină, iubindu-vă și ajutându-vă unii pe alții, în toate lucrurile și neajunsurile voștre, cum fac această și alte popore, ca să înaintați tot mai mult în cele bune și folositoare, precum înaintăză și alte popore, și apoi și pentruca să se pogore Darul Domnului nostru Iisus Christos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl asupra voastră și asupra tuturor alor voștri, ear' aceste sfinte serbători să le petreceți în pace, în sănătate și mulțămire, acum și încă la mulți ani fericiți, Amin.

Pre lângă cari împărtaşindu-vă și binecuvântarea noastră arhierescă, am rămas

Sibiului, la serbătorile nașterii Domnului din 1905

Al vostru
de tot binele voituriu
Ioan Metianu m. p.
arhiepiscop și metropolit.

Pentru popor.

(Fine).

De pe urma acestei credințe țărăni și suferit destul și a trebuit să le venim în ajutor, fie dându-le lucrări, cari mai puteau aștepta, fie prin împrumut de nutreț pentru vite, de hrană pentru familiile lor și altele. Au trecut prin anii cu adevărat secetoși, cari le-au nimicit singurul mijloc de trai, producția de câmpului. Am avut însă și ani, în cari recolta pută fi mai bună, dacă nu chiar salvată, dacă ianurile ar fi fost mai bine lucrute. Tot astfel lipsa n'ar fi fost atâta de simplită, dacă ei ar fi fost obicinuiți să practice și alte munci productive. Și dacă cu toate acestea nu și-au schimbat de cât puțin firea, cauza e același spirit fatalist, care-i străpunește pe țeran în toate acțiunile sale. Acest sentiment era în cătuva îndreptății în vremurile vechi, când locuitorii nu erau siguri nici de avutul lor, nici de ei înșiși, din cauza năvălirii dușmanilor. Acum însă împrejurările s'au schimbat. Stabilitatea și siguranța noastră națională și economică sunt evidente, așa că urmeză să ne schimbăm și temperamentul, pentru a fi și mai tari. În prima linie e de dorit această de la țerani, cari au dus greul și merita o stare mai bună.

Pentru înlăturarea fatalismului, cel mai bun mijloc sunt *poveșile* stăruitoare, și mai ales *exemplele*, cari mișcă mai tare ca vorbele; ear' sateanul neincăzător cum e, nu primește nici o îmbunătățire înainte de a fi văzut cu ochii foloșele ei.

Culturile noastre, cari au resistat ôre cum secetei, ce ne-a bântuit atât de des în vremea din urmă, aveți privilegiul a le da în fe care zi ca dovezi, că nu trebuie să se lase numai în nădejdea naturii. Dacă e neîndrăgitor, că natura nu se poate înfrânge, nu e mai puțin adevărat, că se pot prelunge multe din capriciile ei prin măsurile experimentate.

Nu mai au agricultura îndatinată nu mai poate merge, și e o datorie a tuturor de a contribui din răpuleri pentru schimbarea ei, pentru luminarea și îndreptarea sateanilor pe calea bună a progresului. Dacă s'a persistat până acum în vechile sisteme, nu însemneză că putem să le urmăm și de aci înainte. Numai cei fără cultură și fără simț stăruiesc în greșălele lor, pe când ceilalți caută să le îndeplineze, tinzând fără încetare către progres.

În legătură cu acesta trebuie să stăruim asupra trailui sateanului însuși. Agricultura, ca ori-ce altă lucrare, pentru a fi făcută în bune condițiuni cere brațe vigurose, și acesta nu se poate ave de cât prin o îngrijire corespunzătoare. Insuflați dar' locuitorilor noștri o mai mare îngrijire de sine, căci numai fiind bine hrăniți și sănătoși vor pute îndeplini munca și sforțările, ce li-se cer, fizice sau morale.

În circulara despre pelagră v'am vorbit, mai pe larg, de hrana țeranilor, și v'am invitat să luați măsuri pentru îmbunătățirea ei. În prima linie v'am atras băgarea de seamă asupra porumbului, care alcătuește baza alimentațiunii lor, și v'am cerut a'i sfătuți cum să 'l cultive și să 'l recolteze pentru a avé o hrană sănătoasă. V'am mai cerut a-i povățui să mai schimbe mămăliga cu pâne, știind bine că scoterea porumbului din rândul plantelor cultivate de țeran, ar tulbura adânc cultura celorlalte plante. Porumbul fiind o plantă prășitoare ia o parte însemnată în agricultură, și nu poate să fie înlocuit cu totul sau cel puțin dintr'o dată. De alt-cum nu e încă stabilit, dacă pelagra se datorește porumbului, sau insuficienței fiziologice a hranei.

Până când cestiunea va fi lămurită, un lucru e sigur, și anume, că țeranii noștri se hrănesc încă slab, astfel că avem datoria să insistăm din totă inima pentru îmbunătățirea trailui lor, în primul rând prin consumarea unui porumb sănătos, și al doilea, prin alternarea mămăligei cu pâne.

În acest scop am introdus cuptorele comune, pentru care știți că am făcut sacrificii pe multe domenii. Sunt mulțămiți însă să constat, că unele din ele au dat rezultate bune și sper, că acestea vor fi și mai numeroase, de ôre-ce de atunci au început a da, atât muncitorilor cu ziua, cât și ômenilor de serviciu, și pâne de grâu și de seacă, pe care o fac țerancele spre a se deprinde cu pregătirea ei.

Alcoolismul e și el o nenorocire pentru țerani. Beuturile spirtose strică sănătatea, împedecă pe om de la muncă și 'l duc fără greș, nu numai la sărăcie, ci și la peirea fizică și morală. De aceea trebuie folosite toate mijlocele pentru stăruirea beției.

În ce privește igiena corpului și a locuinței, v'am dat în atâtea rânduri instrucțiuni, în cât cred, că e de prisos a le mai aminti. Tîn numai să vă atrag atențiunea asupra combaterii diferitelor boli, mai ales epidemice, care e lăsată din nenorocire pe seama babelor și a leacurilor lor, cu toate că sunt infirmerii, spitale, și că avem medici regionali. Pe unele din domenii avem chiar doctori permanenți. Fie-care domeniu mai are farmacia, fără a mai aminti de cele de la primărie, cari dacă ar fi bine căutate, ear' medicamentele date cu chibzuință, ar pute aduce adevărate binefaceri.

În sfârșit e necesar ca toți cei chemați să-și dea totă silința pentru îmbunătățirea în genere a stărei locuitorilor. Mai cu seamă învățătorii, preoții și ceilalți fruntași au datoria nu numai de-a-i sfătuți, ci și de a le servi ca pildă, primind ei cei dintâi îmbunătățirile noastre și conducându-se astfel, în cât să le pună mereu înaintea ochilor diferitele foloșe.

Mișcarea de redevăptare e de mult începută, și date fiind rezultatele de până acum, am speranța, că în curând vom putea constata noi pași înainte pe calea către progres, asupra căruia stăruim de atât timp. Mă voui bucura atunci împreună cu dvăstră, căci ne vom fi făcut datoria de educători ai poporului, educație care a fost cel dintâiu s'fat dat de Penn, fondatorul Pennsylvaniei din America, cu o moștenire ce a lăsat Washington, guvernatorului Statelor-Unite ale Americi de Nord, care azi sunt foarte înalțate.

Încă odată vă invit dar' să vă pune totă silința, și dacă aveți a ni cere și alte ajutore, sunt gata a vi le pune la dispoziție fără întârziere.

Astent chiar cu nerăbdare raportul și propunerile ce veți avé a ni face, și de-și aveți instrucțiuni să scrieți circularile tuturor impiegaților noștri, și invit în ce privește pe cel de față, anume să 'l

aduceți la cunoștință, ci să vă sfătuiți cu dâșii, pentru-ca munca ce va desfășura fie-care în cercul său, să fie cât mai rodnică.

Expoziția generală română.

(Fine).

IV. Portul și obiceiurile poporului nostru. Portul țărănesc se va prezenta pe păpuși în mărime naturală și în miniatură (60 cm. înălțime). Se vor pute espune însă și numai părți singuratic, ce aparțin portului (s. e. cămeși, cătrințe, țandre, propode, etc.), precum și costume de interes istoric.

În aceeași secțiune se vor espune și ori-ce obiecte, ce privesc obiceiurile poporului (la serbători, la petreceri, la lucru, la evenimente familiare, etc.) și superstițiunile populare.

V. Agricultura și alte ocupațiuni îndrudite cu acesta (silvicultura, horticultura, vieritul, creșterea vitelor, pescăritul, vânăutul etc.). Această secțiune va avé să arete cum, ce și cât producem în acest ram al producțiunii naționale, și va pute cuprinde prin urmare tot ce sub aceste raporturi va fi de interes pentru vizitatori, anume: date statistice, planuri de exploatare, instalațiuni, unelte și produse agricole (tote acestea în natură, în miniatură ori în chipuri).

Pentru aranjarea acestei secțiuni se va cere concursul reuniunilor noastre agricole, cari vor fi rugate a stabili un program detaliat pentru adunarea și alegerea obiectelor.

VI. Industria. În această secțiune se vor prezenta meseriile, ce se practică în sinul poporului nostru (afară de industria de casă), apoi industria mare, în cât există, și îndeosebi și industria minieră; și anume se vor arăta materialul ce se întrebunțează, procedurile ce se usiteză, și produsele diferitelor ramuri.

Și în această privință se va cere concursul corporațiunilor și cercurilor de specialitate pentru stabilirea modalităților înzestrării secțiunii ca să se espună numai obiecte mai de valoare, cari se vor pute transporta fără greutatea prea mari și nu vor fi supuse stricăciunii.

VII. Istoria poporului nostru, prezentată prin acte, documente, obiecte și chipuri de interes pentru istoria noastră politică, și anume atât prin cele ce se află în posesiunea „Asociațiunii“, cât și cele ce se vor pune la dispoziție de alte corporațiuni sau de particulari.

VIII. Știința și literatura. Secțiunea va cuprinde scrieri, aparate, preparate și alte lucrări științifice ale Românilor din Ungaria, producția lor literară și presa lor periodică. Pentru înzestrarea secțiunii se face apel la savanții și scriitorii români de origine din patria noastră (eventual la familiile lor), apoi la bibliotecile, la corporațiunile științifice-literare și la redacțiunile gazetelor noastre.

IX. Secțiunea retrospectivă va prezenta portretele și reliquiile bărbăților noștri cari s'au distinș pe teren politic, științific, literar, economic sau cultural, apoi peste tot obiectele de interes pentru istoria noastră culturală. Înzestrarea ei se va face ca și a secțiunii VII.

X. Artile frumoșe (pictura, sculptura și muzica), prezentând artiștii români și lucrările lor, instrumentele de artă, și în fine instituțiunile și societățile artistice cu întocmirile lor. Materialul pentru această secțiune se va cere de la artiștii români (event. de la familiile acestora), de la societățile artistice și se va întregi cu obiectele ce, vor sosi de la alte corporațiuni sau de la particulari.

XI. Industria de artă, cu lucrări de artă decorativă, executate de artiști sau diletanși (în cât nu aparțin altor secțiuni, s. ex. industriei de casă etc.). Adunarea obiectelor se va face cu ajutorul despărțemintelor „Asociațiunii“ și a comitetelor locale.

XII. Biserica ort. română din Transilvania și Ungaria, prezentând istoria ei, stările de astăzi, instituțiunile bisericești, bisericile și odorele lor. Pentru aranjarea secțiunii comitetul central se va adresa la autoritățile bisericești competente.

XIII. Biserica unită română. Această secțiune se va aranja ca și cea pramergătoare.

XIV. Școălele române, prezentând date statistice despre instituțiile noastre de învățământ, primare și secundare, întocmirile și istoria lor. Datele și obiectele de espus se vor cere pentru școălele confessionale primare de la autoritățile bisericeșilor, ce le susțin, ear' pentru școălele secundare de la direcțiunile acestora.

XV. Instituțiunile culturale „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“, Asociațiunea aradană și cea din Maramureș, Societatea pentru fondul de teatru român, și celelalte societăți culturale din țără vor espune aici documentele și obiectele ce privesc istoricul lor, instituțiunile ce le susțin, publicațiunile ce le au editat, etc.

XVI. Bâncile române din țără vor prezenta, ca și la expozițiunea din Sibiului în 1905, — stările lor de astăzi, dezvoltarea și întocmirea lor, instituțiunile ce le susțin, publicațiunile lor, etc. Pentru aranjarea acestei secțiuni se va face apel la delegațiunea băncilor române.

În scopul de a înzestra toate aceste 16 secțiuni, împreună cu casa țărănească din Transilvania, în condițiuni cât mai mulțămitoare, și de a prezenta în pavilionul Românilor din regatul ungar un tablou sistematic, unitar și complet al individualității noastre etnice, al stărilor noastre și al tuturor manifestațiunilor vieții naționale a poporului nostru, comitetul central s'a înțeles cu comisariatul general din București, cu pregătirile Românilor din Ungaria și Transilvania pentru expoziție să se facă exclusiv numai cu intervențiunea organelor „Asociațiunii“, și că toți câți vor voi să participe la expozițiune, vor avé să se adreseze pentru informațiuni și plasarea obiectelor, fără excepțiune, numai la comitetul central în Sibiului, pentru-că numai astfel va fi posibil de a face selecțiunea convenită între obiectele de expus, și de a împiedeca expunerea unui material fără valoare și necorespunzător scopului urmărit.

„Asociațiunea“ din a sa parte va institui, prin organele ce le va exmite și cu ajutorul despărțemintelor sale, în toate centrele mai însemnate ale comitatelor locuite de Români, câte un comitet local, care se va adreseze și conducă lucrările pregătitoare și colectarea obiectelor.

Și până la timpul, când aceste comitete locale, în cari vor fi invitate și dame române, și a căror adrese se vor publica în timpul cel mai apropiat, — își vor pute începe activitatea, publicul român din țără se va pute orienta din cele comunicate mai sus cu privire la împărțirea și cuprinsul secțiunilor pavilionului, și toți câți vor pute și vor voi să participe la expozițiune, vor pute începe pregătirile necesare, ca să poată trimite obiectele de espus la timp potrivit, și ca pavilionul nostru să pótă fi pe deplin înzestrat până la deschiderea expozițiunii, de care ne desparte abia o jumătate de an.

Apelăm deci la toți pretinii culturii poporului nostru, cari se știu încălzi pentru idealurile noastre naționale, și nu se retrag nici de la muncă și jertfe pentru înaintarea intereselor noastre obștești, să se pună pe lucru, să adune ce este de adunat, să îndemne unde va fi de îndemnat, ca participarea noastră la expozițiunea generală română din 1906 să devină o mare și demnă manifestațiune națională a Românilor din Ungaria, și ea aceștia să se prezinte la marea serbătoare a românisăului în condițiuni corespunzătoare importanței elementului nostru în sinul națiunii române.

Biroul Asociațiunii din a sa parte va îngrijii, ca publicul nostru să fie informat pe deplin și la timp asupra mersului lucrărilor pregătitoare, și anume și asupra modalităților în cari este a se anunța participarea la expozițiune și va avé să se facă trimiterea obiectelor. Va da anume la toți, câți i-se vor adresa, informațiunile și instrucțiunile, de cari vor avé trebuință.

Accentuăm încă de acuma, că participarea la expozițiune trebuie anunțată biroului „Asociațiunii“ cel puțin până la 1

April 1906, arătându-se în mod specific obiectele, ce sa vor espune (descrierea, originea, numărul, volumul și greutatea lor), ca apoi expedițiunea să se pótă face conform instrucțiunilor, ce se vor da din caz în caz și în consonanță cu biletele, ce vor fi trimise în dublu, deodată cu obiectele de espus.

Obiecte, a căror trimitere nu se va designa, vor fi refutate, deoarece biroul nostru va puté esopera și asigura esposanților înlesnirile de transport și de vamă, precum și plasarea corespunzătoare a obiectelor numai în caz dacă se vor observa cu totă rigórea instrucțiunile, ce se vor stabili.

Din sedința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută în Sibiu la 15 Decembre 1905.

Ioșif St. Șulufu
president

Ioan I. Lăpădatu
notariu

NO UȚĂȚI.

„Viața literară”. Sub titlul acesta va apăre de la 1 Ianuarie 1906 stilul vechiu în București, o revistă săptămânală, literară și artistică, pusă sub direcția dlor G. Coșbuc și Ioan Gorun (Al. Hodocș), și având ca secretariu de redacție pe dl. Chendi. Noua revistă va număra printre colaboratorii sei, pe lângă domnii Al. Vlașuța și N. Gane, pe scriitorii: Ion Adam, Cincinat Pavelescu, Radu D. Rosetti, I. Bassarabescu, Ion Bărsăneanu, Z. Bărsan, Jean Bart, Al. Cazaban, I. Ciocărlan, V. Ciolfec, R. Ciolfec, V. Cosmovici, V. Grassescu, M. Cunțan, S. Cujbă, Octavian Goga, Artur Gorovei, I. Mihăilescu-Stempo, I. Minulescu, D. Nanu, Andreiu Naam, Vasile Pop, I. Tolea (Almeida), Gh. Totoveanu, C. Xeni, și alții, cari n'au răspuns încă la invitația de a colabura. Abonamentul pe un an 5 lei în țară, 7 lei în străinătate. De număr 10 bani. Apare în fie-care Vineri. Adresa: Str. Sărindar nr. 11. Manuscrise și ori-ce informație privitoare la revistă a se adresa dlui Chendi str. Enei nr. 7.

Soldaiții din anul al III-lea concediați. Ministrul de războiu a ordonat, ca soldaiții, cari și-au împlinit serviciul militar de 3 ani, să fie lăsați acasă încă înainte de sf. sărbători ale Nașterii Domnului. Numai la cavalerie trebuie să mai rămână în serviciu soldaiții din anul al III-lea, până ce vor veni rezerviștii, adică la finea lui Decembre.

Muzeul istoric și etnografic al „Asociațiunii”. Publicăm cu mulțămintă următoarele contribuiri ce au intrat în scopul Muzeului „Asociațiunii” ca răscumpărare a felițităților de Anul-nou 1906 și anume de la P. T. domni: Ioșif St. Șulufu, Sibiu, Parteni, Cosma, Dr. Liviu de Lemény, fie-care câte 10 coróne; Dr. Ilie Beu, 5 cor., Dr. George Proca, 4 cor., Dr. Ioan Fruma, 4 cor., Ioan Vătășan, 3 cor., Dr. Dumitra Stefan, 3 cor., Constantin Pop, Ioan Rebeaga, Romul Simu, Dr. Valer Ghibu, Dr. Zenovie Gheșja, fie-care câte 2 cor. În total 59 cor. Sibiu, în 1 Ianuarie 1906. Biroul „Asociațiunii”.

Centenarul regatului bavarez. La 1 Ianuar 1906 au prăznuit Bavariezii împlinirea alor 100 ani de la proclamarea seriei lor ca regat. Jubileul s'a serbat prin serviciu divin, predice, epistole pastorale din partea episcopilor, etc. Numai un om nu s'a însuflețit: ducele de Regenz, al cărui moș a luat cel dintăi corónă de rege. El nu se póte împăca cu gândul, că Bateria să fie regat din mila lui Napoleon în arma biruinței acestuia de la Austerlitz, nici cu o serbare atunci, când regele totótreaste de preste 20 ani în stare de alienare.

Cartea albă. Sunt la modă astăzi cărțile. După cea galbenă a Franței în chestia marocană, cea verde a României în chestia conflictului cu Grecia, avem și cartea albă a papei, privitoare la separarea statului de biserică în Franța. Totă responsabilitatea acestei separări cade în sarcina guvernului republican, — așa reese din ce se spune în cartea albă.

Datorii de 3 milioane iertate. Direcțiunea moșiilor statului din Arad a șters, înțelegere cu ministrul de agricultură, datoria de 3 milioane coróne, cu care dădăna coloniștii ciangăi așezați în cott. adului și Cianadului, și pe cari ar fi treb. să plătescă încă de la anul 1883.

Parlament ovreesc. Un óre care ovreiu, cu numele Belisha, a lansat ideea de a se alcătui un parlament ovreesc, a cărui menire să fie: ajutorarea conaționalilor lor, cu bani, când ar fi să mai obvină casuri așa „miserabile”, ca cele ce se petrec în Rusia. Orașul *Frankfurt* să fie cetatea fericită, care să vadă adunați atâtea perciunați la un loc. Marele rabin al sinagogei centrale din Londra s'a pronunțat și el pro, și a zis, că parlamentul să se concheme dintră rabinii și învățătorii ovrei, și activitatea lui să se estindă asupra Israelitilor tuturor popórelor.

Principele bulgar Ferdinand și-a cumpărat un palat în Budapesta, în strada Andrassy. Supt îngrijirea profesorului la academia comercială orientală, a lui Straus, palatul se va preface ca prin minune într'un adevărat palat princiar, luxurios, și Ferdinand, când va avea umblete prin Pesta, va avea locuință statornică.

Fómete în Japonia. Vești dintră cele mai grozave vin din Japonia. Populația celor mai nordice trei ținuturi, care se urcă la cifra de 2.821,557, e mai amenințată cu mórtea de fóme, Je cât ori când, de câtă vreme se ține minte. În alte ținuturi asemenea. Foile au început colecte. Părerea celor informați e, că de nu se vor da ajutoare fórté în grabă, victimele vor fi mai numéroșe de cât în războiul încheiat mai deunăzi.

Palmă bună. În comuna *Stamora-română* (cott. Timișóra) a trebuit să se alegă notar. Protopretorele baron *Rajasic* a admis în candidație numai 3 inși, întră cari nu era și candidatul poporului. Deci reprezentanța comunală l'a învțăat minte pe dl solgăbirău: nime nu s'a aflat care să voteze. Pentru aceea alegerea s'a amănat.

Neurocicare. În zilele trecute s'au dus vre-o 50 de inși să fure tare de la niște băi. Pecând tăiau, s'a mișcat un stîlp de sare puternic, care — în căderea sa nápraznică — a omorít preste 30 de oameni. Cadavrele sunt așa de dărăburite încât abea sa va puté statori numărul lor.

Petrecere teatrală-declamatorică împreună cu cântări se va aranja în 27 Decembre st. v. 1905 (a 3-a zi de Crăciun) în sala cea mare a școlei gr. or. din *Ludoșul-mare*. Inceputul la 7 ore séra. Prețul de intrare: de persónă 1 cor., de familie 2 cor. Venitul curat e destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare. Suprasolviri marinimóșe se primesc cu mulțămintă și se vor cuita pe cale ziaristică.

AMVONUL.

Din învățăturile sfântului Ioan Chrisostom.

V.

Vreți să fiți ca Avram? Eu nu vă opresc, ba chiar vă sfătuesc. Dar' ca el să fiți, cu tóte-că dela noi s'ar cere să facem lucruri mai mari de cât Avram. Căci „dacă nu va prisoi dreptatea vóstră mai mult de cât a cărturarilor și farișeilor, nu veți intra în împărăția cerurilor”. Dar' cu tóte acestea, tu, omul de astăzi, pe Avram baremi să-l ajungi. Avram era iubitor de óșpeți. S'a sculat șezând lângă stejă, și s'a închinat celor trei trecători, neștiind cine sunt ei. Căci dacă ar fi știut „Avram că e Dumnezeu, nimic minuat nu făcea ospetându-l. Dar' tocmai acéstă neștiință a lui e dovada cea mai bună, că-i plăcea să fie găzduit de străini drumeți. Și Avram nu numai li s'a închinat, ci i-a și primit în cortul seu. Și încă cum, cu ímbelșugare. A jungiat vițel și a chemat și pe femeia sa, pe Sara, să se facă pártașă ospitalității. Și ce a zis Avram către Sara, soția lui, atunci, când trebuia să-și arete și ea iubirea față de străini? A zis așa: grăbește și frământă trei măsuri de făină. Se ia aminte femeile și să-și însemne cuvintele: Grăbește și frământă trei măsuri de făină. Căci învățătura e nu numai pentru bărbați, ci și pentru femei. Să țină deci semnă femeile de aceea ce s'a vorbit, ear' bărbații să asculte și se facă asemenea. Grăbește și frământă trei măsuri de făină, a zis Avram, și el însuși a mers cu grăbire la cireada de vite și a ales vițelul gras.

Ce însemnéază acésta? Însemnéază, că soții își impart munca, pentru-că împărțite să le fie și meritele și bucuria. Co-

mune sunt tóte ale căsătoriei, comune să fie deci și cele ale virtuții. Ajutor te-am luat, a zis Avram, fă-te mie ajutor și în lucruri strălucite. Grăbește, grăbește! Așa îndemnă el cu stăruință pe Sara, femeia sa, pentru-ca nu cumva întârzierea să pună pe străini în nerăbdare. Grăbește și frământă trei măsuri de făină!

Obositoare era porunca; obositoare și grea. Dar' Sara ce a răspuns? Nu i-a spus lui Avram: „dar' pentru-ce se frământ eu trei măsuri de făină? Pentru aceea m'am măritat după tine, ca să faci din mine morar și brutar? Din mine, care ți-a adus atâtea bogăție? Ai 318 de servitori și acestora nu le dai porunci, ci mă silești pe mine să fac aceea ce pot ei face?” Nu, n'a vorbit așa Sara cu Avram. N'a spus nimica de acestea, ori de felul acestora, și nici prin minte așa ceva nu i-a trecut, ci a împlinit cu plăcere și cu bucurie ceea ce i-a cerut Avram.

Unde mai sunt astfel femeile noastre de astăzi? Nici nu pot fi asemenate cu Sara. Primesc ele óre astfel de porunci de la bărbații lor? Împlinesc ele astfel de lucruri? Lasă mâna slobodă femeii iubitoare de podóbe, și o vei vedé pe ea aurită și înmățasărită pe din afară, ear' pe dinlăuntru lipsită de ori-ce podóbă. Pentru căți săraci porți, tu femeie, prisosul de degetele, ori în urechile tale? Spune-mi! Arată-ți mâna să ved cu ce e împodobită. Cu scumpeturi. Dar' mâna Sarei așa era împodobită? Nu, ci cu ospitalitate, cu milostenie, cu iubire de săraci. Puneți mâna ta, pe lângă mâna Sarei! Frumóșe mâni! Una și aceeași e forma lor din afară, dar' ce mare deosebire între ele! Mâna femeii de astăzi nu s'ar atinge de lucru, pe când mâna Sarei a frământat trei măsuri de făină. Cât de mare ostenélă. Dar' Sara nu simția de loc oboséla. Grăbește și frământă trei măsuri de făină. Ce faci? Tu te înfrumșești femeie, și te împodobești? Pentru-ca să placi? Cui, bărbatului tőu? Dar' rea gândire ai când socotești, că așa vei ajunge să placi bărbatului! Atunci ce să fac ca să-i plac, și cu ce pot ajunge ca să-i plac? Cu înțelepciune, cu modestie, cu blândeté, cu iubire, cu unire în păreri și cu bună înțelegere. Acestea sunt podóbele tale femeie, ear' nu aurul și mătasa. Aceste virtuți femeiești fac bună înțelegerea. Acestea-s podóbele tale femeie, ear' nu aurul și mătasa. Aceste virtuți femeiești fac bună înțelegere și fericirea în casă, pe când podóbele celelalte nu numai că nu te fac să fi iubită, dar' te fac chiar să fi supărătoare pentru bărbatul tőu. Și apoi tu nu pentru aceea pui podóbe pe tine, ca să placi bărbatului, căci atunci le-ai îmbrăca când ești acasă. Dar' tu le îmbraci când pleci de acasă, când vii la biserică! Ce plăcere și ce fericire să intri în biserică cu gătul aurit, cu mânilor pline de inele, și cu mătăsuri grele pe tine! Dar' sufletul tőu cum e?! Știți ce zice Pavel, spaima celor păcătoși și bucuria celor drepti? El zice așa: „Femeile nu trebuie să se împodobescă nici cu aur, nici cu mărgăritar, nici cu haine scumpe”. Acum vă întreb eu pe voi, femei, că dacă ar intra un păgân în biserică, și ar vedé scumpeturile de pe voi, ear' pe Pavel, fiind de față, l'ar auzi cum vorbește despre femei, nu și-ar face óre judecata, că legea creștinescă nu e destul de serioasă, pentru-că eată, va zice păgânul: „am intrat în biserică creștinilor și am auzit pe Pavel zicând, nu în aur, nici în mărgăritar, — dar' de fapt femeile erau tocmai așa îmbrăcate”.

Ce ți folosește ție aurul, femeie, și lucrurile scumpe? Te va arăta frumóșă și plăcută? Intru nimica nu contribuie lucrul acesta la înfrumșețarea sufletului tőu! Cu sufletul să fi frumóșă, și apoi dorită și iubită vei fi și cu trupul. Înțelepciunea omului luminează fața lui, și înțelepciunea sufletului său stârnește iubire. Dacă ești înțeleptă, bărbatul te va iubi, chiar urată să fi. Ear' dacă te urește bărbatul, cât de frumóșă să fi la față, nu va dori să te vadă. Pentru-că ura sufletului nu vrea să știe de frumșețea exteriorului, și de aceea, când vei cere de la bărbat podóbe, el te va urși și va fugi de tine, întocmai ca de creditorul care'i cere paralele în fața ómenilor,

Dar' de creditor póte să se ferescă, să fugă și să scape, pe când de tine nu! Tu ești neîntrerupt cu el, la el acasă, și i ceri lucruri, cari nu au nici un rost. Tóte acestea se le ascuți, femeie, nu numai cu urechile, ci și cu inima, în care trebuie să pătrundă. Lécuri sunt cuvintele acestea mușcătóre ale mele, pentru-că sunt mușcătóre numai pentru puțin timp, ear' apoi sunt înveselitóre pentru totdeuna. Eu sunt doctor, cercetez ranele pentru a mă convinge, ca nu cumva devenind vechi, să facă ca operația se rămână fără succes. Eu vindec dărúnd sėnătate prin cuvėnt!

Dar' să nu mi uit vorba și promisiunea. Ce spuneam despre Avram? Grăbește și frământă! Fie-care femeie să-și întipărescă în minte vorbele acestea, și să nu le dea uitării nici bărbații. Ce mi porți haine de mătasă, și cai cu frâne aurite, ori catări împodobiți cu mare măestrie? Catărului îi puneți potcove de argint, și bogății puneți pe el, pecând s'eracul stors de fóme stăruește la pórta, așteptând să-și dați o bucată de pâne! Ce lucru bun póte să fie acesta? Și eu ce părere pot să mi dau despre el? Că e o nebulnie fără margini! De câte ori a stat Christos înaintea porții tale, omule, ca cerșitor s'erac, și tu nu te-ai înduplecat de loc să te apropii de el și să-l vezi? Cine te va mântui de osanda cea de apoi? Am dat, vei zice, milostenie. Să nu dai atâtea, cât dorește s'eracul, dá mai puțin, dar' aceea-ce dai, dá din inimă și ca inimă curată. Ce vei zice atunci, când va veni vremea pentru pedepsele cele grele și nesuferite de îndreptare, când vor cadé asupra ta osande și amenințări cu putere înspăiměntătoare, când vultorea focului o să clocotescă, când infricoșatul județ, judecata nemitulă, natura cea fără de început, deșertăciunea lucrurilor omenești să va apropia, când nici tată, nici mamă, nici vecin, nici rege, nici trecător, nici străin, nu-ți va puté veni în ajutor, ci singur omul va sta împreună cu faptele sale, pentru a fi judecat după ele, condamnat fiind, ori primindu-și rəsplătă bună? Ce vei răspunde atunci? Atunci ai să-ți aduci aminte de mine și de cuvintele mele. Dar' va fi târziu, nu-ți va folosi nimica. Fiind-că și bogatul acela încă și-a adus aminte și căuta prilej de pocăință. Dar' n'a avut nici un folos, căci s'a trezit prea târziu. „Trimitte pe Lazar, — zicea el, — ca să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcoroscă limba, căci mult pățimesc”. Însé Lazar n'a fost trimis. Nu pentru-că inmuerea degetului seu ar fi înpușinat isvorul cel mare al raiului, ci pentru-că picătura milosteniei nu se póte amesteca cu nemilostenia. Fiind-că pe timpul alergării a fost desprețuit, în timpul încoronării încă nu l'a învrednicit de mângăere.

Daruri de crăciun pentru săracii nostri.

La apelul nostru pentru daruri, ce să se împartă la sărbătorile Crăciunului între săracii nostri, au binevoit a dărui: Dna Emilia Dr. Rațiu, 10 cor.; Ieronim Preda, 2 cor. 50 fileri; Victor Păcală, profesor, 2 cor.; Romul Simu, inv. pens. 1 cor.; Francisc Neuzil, compactor, și soția-sa Clara n. Greiss, 6 cor.; Aurel Bratu, prof., 1 cor.; dna Louiza M. Lazar, soție de asesor consist., 10 cor.; dna Minerva dr. Brote a mai dărut o jachetă și o pălărie pentru copile; Nicolae Marcu, măestru tapiesier, 1 rënd de vestminte pentru învățăceli. Dr. Petru Șpan, 3 cor.; Timoteiu Popovici, Dr. Nicolae Bălan, Dr. Ioan Lupaș, profesori seminarioali, Const. Popp, R. Ardelean, Petru Tincu, funcț. la „Albina”; Dr. Dumitra Ștefan, cand. de adv. fie care câte 2 cor.; N. Benția, P. Simtion, N. Mohan, I. L. Tobias, I. Vătășanu, E. Vancu, Iul. Enescu, N. N., I. Budiu, Săndeian, toți funcționari la „Albina”; Valer Ghibu, Dr. Gheșja, cand. de adv., Ioan Panfilie, inginer, fie-care câte 1 cor.; I. Halmagi, Sfetea Todea, fie care câte 60 fileri; Emil Vințel 1-09 cor.; Vasile Gămulea, funcț. la „Albina” 1-30 cor. Tuturor acestor marinimóși contribuitoari le esprimăm sincerele mulțăminte ale Reuniunii noastre.

Pentru comitetul „Reuniunii sodailor români din Sibiu”.

Vic. Tordășianu
president,

Ștefan Duca
notariu,

Nr. 8343 Plen.

[304] 3-3

CONCURS

Pentru ocuparea unui post de practicant la esactoratul Consistoriului arhidieceșan, prin acesta se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare.

Concurenții au să dovedească:

1. Că sunt români ortodocși.
2. Au absolvat școlile comerciale cu succes bun.
3. Sunt liberi de miliție, respective au făcut anul de voluntar.

Salariul împreună cu postul de practicant este de 1000 corone; și alesul numai după un an de praxă purtată cu succes eminent va fi definitivat prin Consistoriul arhidieceșan în ședințele plenare.

După definitivare poate fi promovat de cancelari ori eventual oficial cl. II în sensul §-ului 27 al Regulamentului afacerilor interne și ca atare este și membru al fondului de pensii arhidieceșan.

Preferiții vor fi întră condițiuni egale clericilor absolți.

Sibiu, în 12 Decembrie 1905.

Consistoriul arhidieceșan.

„TITAN”

scăpărătoare gazoasă.
Ridicându-i-se coperișul dă imediat flacăra. Se poate purta în busunarii vestei. Face de prisos chibritele (lemnșe).

Bucata 1.50 cor.

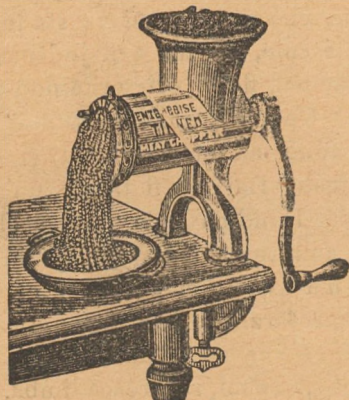
Mașină Phönix pentru pregătirea țigaretelor

500 țigaretă pe oră. Prețul 3 c.

Lampă electrică de busunar
à cor. 2.40.

Mașină de tocat carne Alexanderwerk
— Lista prețurilor la cerere. —

Tote părțile constitutive ale mașinei Alexanderwerk se află întotdeauna în deposit.

Mașina de tocat carne Colibri
à cor. 2.50.

Cuțite de ucis și pentru tăiat carne, calitate superioară.

Amnare pentru ascuțit

Ascuțitoare Schneidig, cor. 1.90

Carol F. Jickeli, Sibiu

(29 1b/4-4)

A apăru:

Calendariul arhidieceșan

pe anul
1906

și se poate procura de la Librăria arhidieceșană din Sibiu. Prețul 40 fileri, cu șematism 80 fil., plus porto postal 10 resp. 20 fil.

Singurul calendar portativ românesc.

Micul Calendar pe anul 1906

de Ioan Apolzan, tipograf.

Pe lângă partea calendaristică, literară și folclorică pentru notițe cuprinde sub titlul „Avutul nostru” informațiuni și date esate asupra tuturor instituțiilor noastre, ca biserici, școle, reuniuni de tot soiul, societăți financiare, etc. Prețul unui exemplar legat simplu 40 fileri, legat în pânză, cu creion 70 fileri, plus porto postal 6 fileri. A se procura de la Librăria arhidieceșană în Sibiu (Nagyszeben).

10.000
motore liferate
spre mulțămire
generală.

74
distinctii
6
medallii de stat

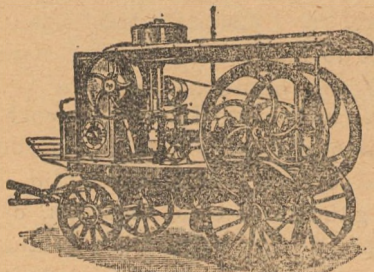
Fabrica de motore din Dresda, soc. an.

Filială:

Ignaz Gellert & Comp.

Budapesta, VI, Theresienring 41
Telefon 13-91.

MOTORE CU BENZIN, Motore cu gaz, Motore cu ulei brut, Motore cu spirit, Motore cu acetilen, Locomobile cu benzin pt. treerat

Noutate importantă! Motorele cu gaz sugativ sunt cele mai moderne și mai perfecte, și cer mai puțină putere de esplotare. Motorele cu gaz sugativ lucrează minunat și cu cărbuni de lemn!

Motorul de Dresda este recunoscut în lumea întreagă ca fabricat eminent! Construcție dovedit de perfectă. Construit din cel mai bun și mai solid material. E precis esecutat.

Trainic! Nu are lipsă de reparaturi nici după folosire de ani de zile. — Necondiționat sigur la mănare. — Manuare simplă. — Spese de transmisiiune relativ mici.

Motorele de Dresda se pot vedea la diferite întreprinderi industriale și economice, ca: mori, țiglarii, fabrici de mașini, instalații pentru prelucrarea lemnului, stabiliment de scos apă, camere de nutreț, lăptării, la treerat etc. (285) 5-10
Se liferăză aranjamente complete. Deslușiri și preliminară de spese se dau bucuros.

Garanție mare. Condiții de plată favorabile.

Tablouri istorice.

La Librăria arhidieceșană din Sibiu (Nagyszeben) se află de vânzare următoarele:
A altul redutei Grivița.
Dumbrava roșie,
Mărta lui Stefan cel Mare.
Bombardarea Vidinului.
Stefan cel Mare și aerodul Purice.
Trecerea armatei române peste Dunăre la 20 August 1877.
Principele Carol inspectând reduta Grivița.
Jurământul boierilor înaintea lui Tudor la Cotroceni.
Prinderea lui Tudor.
Petru și Ioan Asan ridică steagul liberării.
Grivița Nr. 1.
Întâlnirea A. S. Domnitorului cu Osman Pașa după căderea Plevnei.
Prețul fiecărui tablou 3 corone.
Stefan Vodă cel bun și mare 1 coronă.

Tu

nu vei afla pentru îngrijirea pielii, în deosebi pentru delăturarea pistiunilor și pentru a avea o coloră delicată a feții, un săpun mai bun și mai cu efect decât cunoscutul

săpun din lapte de crin
al lui Bergmann (marca: doi băieși)

Bergmann & Co., Tetschen a/E.

Se află de vânzare cu 80 fileri bucată, în farmacia „la urs” (piața mică), în farmacia E. Rummel, Sibiu.
la I. B. Misselbacher sen. (piața mare), G. Meltzer (str. cisnădiei și str. gușterii 25), prima fabrică transilv. de luminări de stearin (str. cisnădiei), (89 17-25)
Carol Arz (str. cisnădiei), cum și în Sighișora la farmacistul W. Lingner.

rum

Enduma.

Un potolitor de sete vara este Un încălzitor de stomac iarna

:Enrilo: de Franck

Cel mai perfect adaos la cafea,

precum și înlocuitor fiind deja gata pentru fert,

este mai tare, mai bogat în culoare, mai aromatic, având un gust mai plin decât malțul și orzul!

Modul de întrebuițare: La 1/4 litru apă ferbinte se adaugă o linguriță plină adică vre o 6 grame cafea „Enrilo”, care se ferbe 5 minute, lăsând apoi să stea după ferbere încă 5 minute spre a se limpezi.

De întrebuițat cu sau fără :cafeă boabe:!

D. X 6645 Ag. 05 I.

J. W. L.

Cărți teologice.

Sf. Vasile, traducere de I. P. S. Metropolit-Primat D. D. Iosif Istoria bisericească de Evagrie, traducere de același	3—	Introducere în Test. vechiu, de Is. de Onciul	11—
Istoria bisericească de Socrat, traducere de același	3—	Explicarea Evangeliilor, de Mihălcescu	2.40
Note și meditațiuni asupra psalmilor, în 3 vol., de P. S. Episcop de Argeș Gherasim Timus	12—	Introducere în Cărțile noului Testament, de Dr. Ioan Cornoiu	3—
Dicționar Aghiografic, cuprinzând pe scurt viețile sfinților de același autor	6—	Introducerea în sf. Cărți ale Testamentului vechiu, de Dr. Chiricescu	3—
Sfântul Athanasie, de același	5—	Liturgica, de Calinescu	2.50
Istoria bisericească, în 2 volume. 1280 pag ni, de prof. Eus. Popovici, trad. de P. P. S. S. Episcopi Gerasim al Argeșului și Athanasie al Râmnicului; amândouă volumele	12—	Liturgica, de N. Filip	6—
Sf. Apostol Paul după sf. scriptură, de Dr. C. Chiricescu	1.50	Teologia dogmatică, de Calinescu	3—
Ermeneutica biblică, ed. II, de același	2.50	Dreptul bisericesc, de Dr. D. G. Boroian, 2 volume	14—
Călăuza predicatorului, de Dr. C. Chiricescu și Icon. Const. Nazarie	6—	Evangeliile după Mateiu, Marcu și Luca, de Iuliu Olariu	5.60
Viața Domnului nostru Iisus Christos, în 2 vol., de Didon, traducere de aceeași, ambele vol.	9—	Evangelia după Ioan, publicată de Dr. Iuliu Olariu	3—
Apologetica creștină, în 2 vol., de păr. Nazarie	10—	Explicarea psalmilor din orologiu (ciaslov), de Dr. Iuliu Olariu	2.50
Teologia dogmatică, vol. I—III, trad. după Silvestru de Canev	11—	Scrierile părinților apostolești, trad. de Iuliu Olariu	1.50
Compendiu de teologia simbolică, de I. Mihălcescu	3—	Introducere în cărțile sfinte ale T. v. și N., de Dr. Iosif Olariu	5—
Istoria bisericească și viața lui Constantin cel mare, de Eusebiu, trad. de Iosif Gheorghian	4—	Manual de tipicul bisericeii ort., de Dr. Iuliu Olariu	—80
Istoria bisericească, de Sozomen, trad. de I. P. S. Iosif Gheorghian	4—	Problema morală, de Dimitrie G. Boroian	1.50
Slujba învierii în prea sfânta Duminică a Paștilor	3—	Credință și știință, de Dim. G. Boroian	2—
Archeologia biblică, de Is. de Onciul, broș.	16—	Despre libertatea morală, de D. G. Boroian	—60
Archeologia biblică, de Dr. Chiricescu	2—	Viața reșoșailor nostri și viața după mărta, trad. de Iosif, metropolit primat	2.50
Cartea psalmilor (traducere și explicare), de Is. de Onciul	6.50	Compendiu de drept bisericesc, de Vasile Pocitan	6—
Didahi (învățături), de Ilie Meniat	4—	Compendiu de dreptul canonic, de A. bar. de Șaguna, broș.	3—
Espunerea Doctrinei	1.20	Enchiridion, adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bsr. de Șaguna	4—
		Genesa Evangeliilor, studiu biblic, de S. Popescu	1.60
		Manual de studiu pastoral, compus de A. bar. de Șaguna	3—
		Scrierea sf. Ioan Gură de aur	1—
		Testamentul nou	1—
		Noul așezământ, de Dr. N. Nițulescu	1.50

A se procura de la
Librăria arhidieceșană

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent

nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secre

vindecă și inviorează

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă bóle

da împrejurării, că acest vechi de 20 ani.

aparatură acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amefeli, fiuituri de ureche, bătăie de inimă, sgârciuri de inimă, asma, auzul greu, sgârciuri de stomac, lipsa poștei de mănare, receală la mâni și picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bóle cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate incurse din tóte părțile lumii cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta” deore-ce „Ciasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă în deosebi

Prețul aparatului mare e cor. 6.—
folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e cor. 4.—
folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espeditie din centru și locul de vânzare pentru țeră și strălnătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V colțul strada Kálmán.